

'Geen Stijl noemde ons aluhoedjes'

Een interview met Jurgen Deleye en Frank Barkel van Grenswetenschap.nl

***Isn't it nice not to know* is een fameuze uitspraak van Milton H. Erickson, Amerikaans psychiater en psychotherapeut. Het zou de pay-off van de website grenswetenschap.nl (GW) kunnen zijn, ware het niet dat de makers gekozen hebben voor: Het begin der grensbegeerte is verwondering. Met een knipoog naar Aristoteles.**

auteur: **Frans Vermeulen**

Jurgen Deleye (31) en Frank Barkel (42) stonden bijna twee jaar geleden aan de wieg van de website die inmiddels 1800 unieke bezoekers per dag telt. Het digitale initiatief kan met enige vrijheid de virtuele tegenhanger worden genoemd van Frontier Magazine, maar zoals de aartsvaders beklemtonen: 'We conformeren ons niet aan een bepaalde stroming, je kan ons niet wegzetten in een hokje.'

Barkel: 'We proberen de lezer op een leuke, korte manier zoveel mogelijk informatie mee te geven. In de trant van: wie de chaos beschrijft, stelt orde op zaken. Daarbij is de onderliggende boodschap: onderzoek het ook zelf. Onze bezoekers krijgen bagage mee. We sturen ze dus niet alleen het bos in. In vergelijking tot andere grenswetenschappelijke sites is dat denk ik een wezenlijk andere insteek.'

Waarom zijn jullie met GW begonnen in 2006? Omdat jullie iets misten op het internet?

Deleye: 'Daar stonden lange lappen tekst, prachtig soms, maar die worden niet vaak gelezen. Je vindt ofwel een link, of kort nieuws of lange artikelen als het gaat om grenswetenschappelijke zaken. Een site waar zaken gebundeld werden, die een opstapje vormde of samenvatte, die was er voor GW niet echt.'

Barkel: 'We merken dat korte, hapklare stukken en ook videoboodschappen het beste aansluiten bij onze bezoekers. De Langere artikelen (een aparte button op de site) worden heel weinig gelezen.'

Weinig? En "The Secret in het Daglicht" dan met ruim 73.000 views?

Deleye: 'Klopt, maar die staat nummer 1 op Google. Dat artikel stond op internet vijf uur nadat The Secret officieel uit was. Ik schreef die tekst grotendeels terwijl ik de film aan het bekijken was.'

Barkel: 'Maar mijn stuk over de codex Chilam Balam van Chumayel' heeft slechts zo'n 1.600 views. Terwijl dat de originele Mayabron is van de 2012-prophetie. Niet dat ik dat erg vind, want ik vertaalde en schreef het voor mezelf. Maar ik denk wel: iedereen heeft de mond vol van 2012, en hier staat wat de geschreven bron daarvan is.'

Deleye: 'De enige met de originele vertaling.'

Barkel: 'Ik weet, het is complexe materie. Het zijn ook meerdere Jaguar priesters die dat geschreven hebben. De rode draad van hun boodschap is: het wordt vreselijk. Maar ze zeggen niet dat de aarde in 2012 vergaet. Ze zeggen alleen: het wordt geen leuke tijd.'

Moet je niet een beetje gek zijn om hiermee bezig te zijn?

Barkel: 'Knettergek. Je doet het niet voor maatschappelijke status, niet voor het geld.'

Deleye: 'Ik doe het voor zelfontplooiing. Ik schrijf voor mezelf. Ik stem natuurlijk wel af op mijn publiek, maar ik schrijf uiteindelijk voor mezelf. Om mezelf te ontwikkelen. Alles waar ik over schrijf onthoud ik beter, ben ik mee bezig, groeit weer.'

Barkel: 'En ik denk ook een stukje ideologie, een leraar willen zijn.'

Hebben jullie misschien iets Messiaans?

Barkel: 'Nee dat is te sterk. Als het gepast is, leg ik wel een mening neer. We gebruiken allemaal pseudoniemen, ik bijvoorbeeld

die van Bert Vanslagmulders. Zo kan ik meningen verkondigen waar ik niet per se achter hoeft te staan. Dat is heel fijn, want niemand zit te wachten op Frank's mening. Met Bert kan ik alle kanten op. Er zijn bijvoorbeeld blogs van Bert over chemtrails. In blog 1 gaat-ie kijken bij een luchthaven en schrijft hij de mening op van de luchtvaartwereld. Heb je het in die wereld over chemtrails dan word je voor gek verklaard. Het artikel wordt besloten met de woorden: als we de mensen hier op de luchthaven mogen geloven, vindt het hier in elk geval niet plaats. Maar dat was natuurlijk tegen het zere been van veel lezers. Dat is sceptisch naïef. Toch registreer ik alleen maar, als Bert. Maar goed, ik werd afgebrand. Ben ik vervolgens verder gaan googlen met de gedachte: als het er nu wel is, wat is het dan? Dan kijk ik niet in het geruchtencircuit, maar naar de wetenschappelijke vorderingen op dat terrein. En dan blijkt inderdaad dat er overheidsgeld wordt besteed aan het in de lucht blazen van onder meer Barium. En dat ons geld wordt gepompt in projecten om het weer te manipuleren. Met naam en toenaam van de bedrijven die daarvoor verantwoordelijk zijn. Oké, dan heb je wat. Dus Bert schreef: dáár gebeurt het wel, want kijk hier gaan de fondsen naartoe.'

Hoe is de houding van De Nederlander met betrekking tot grenswetenschappen?

Deleye: 'Een gebrek aan een eigen mening valt mij op. Het is een beetje passief allemaal, een staat van zijn waar mensen misschien graag in verkeren.'

Barkel: 'We hebben al vaker oproepen gedaan om mee te schrijven aan de site, maar het blijkt een te grote stap. Mensen oarmen liever datgene wat ze het meest aanspreekt. Zo van: dit snap ik, dit begrijp ik, dat houd ik vast en wordt mijn mening.'

Deleye: 'Wij vragen van schrijvers en lezers breder te gaan, de eigen denkbeelden tegen te spreken. Wat wij in principe heel vaak doen, is de eigen denkbeelden confronteren en spiegelen. Daar moet je dan wel een bepaalde vorm van persoonlijke research in leggen. Het is moeilijk voor mensen om die stap te nemen.'

GW is dus het gevolg van de drijfveer van de makers die voor zichzelf op onderzoek uitgaan. De spin-off zijn de stukjes die jullie daar over schrijven.

Barkel: 'En over elk blog gaat eindredactie van alle andere redacteurs, vijf in totaal,

inclusief een stemronde. Daar komen opmerkingen uit als: te stellig dit, onzin dat, of juist heel goed. De regels die wij hantieren zijn: verkoop geen eigen, politieke en religieuze meningen, tenzij je dat afkaderd en schrijft: het is mijn overtuiging dat... We willen dat de lezer met zichzelf bezig kan zijn. Niemand verkondigt dus zijn eigen waarheid. GW is geen billboard voor iemands persoonlijke mening.'

Deleye: 'Anders moet je gewoon je eigen weblog beginnen of op een zeepkist gaan staan. Wij willen lezers vooral tools aanreiken om zelf een beeld te vormen.'

Zijn er wel expertise gebieden?

Barkel: 'Jurgen is synoniem voor sacrale geometrie.'

Deleye: 'Dat is een bepaalde manier van denken die terugkomt in hoe ik mijn blogjes samenstel. Ik zoek (onder de naam van Tim de Enchanter) naar bepaalde patronen. Zo heb ik een blog met regelmatige updates van links hoe je klimaatveranderingen kunt zien. En de matrix cultuur vind ikzelf een van de leukste: de verbinding tussen mens en apparatuur. Hoe men daar mee bezig is en welke kant dat opgaat. Ik hoeft er niet bij te zeggen dat het een afschrikwekkend beeld is. Dat kun je zien aan de hele ontwikkeling. Dus ja, patronen uitzoeken vind ik heel mooi. 2012 past daar natuurlijk ook in. Dat is überhaupt één groot patroon van processen die zich voltrekken. Verder ben ik gewoon gek op geinig nieuws dat de relativiteit van de dingen aantoonst.'

Dus geen nieuws uit de reguliere media?

Barkel: 'Dat kan ook, maar altijd proberen we dan een andere invalshoek te vinden of er nog iets anders bij te betrekken. Sec overnemen doen wij nooit, we schrijven alles zelf. Ik gebruik nieuwsberichten wel als kapstok, maar die ondergaan een Fortiaanse aanpak. Charles Fort² is mijn god. Fort zocht naar verbindingen tussen alle dingen. Als ik tegenwoordig bijvoorbeeld de krant lees zie ik parallellen. Het is een manier van kijken geworden waarbij ik alles omdraai en uit zijn context haal. Een andere kant van mij is puur historisch. Oude geschiedenis op alle gebied. Dat merk je aan mijn blogjes: ik plaats alles in een historisch perspectief.'

Hoe was ooit de aanvliegroute naar GW?

Deleye: 'Vanuit de plezierige samenwerking bij DossierX ontstond er bij mij de behoefte

kortere stukjes te schrijven en zelf informatie te verzamelen. Een beetje een encyclopedie-achtig gebeuren. Dat werd GW. In het begin was het eigenlijk niet meer dan een linkportaal.

Barkel: 'Een vriend nam mij ooit mee naar de RAI, naar een Frontier Symposium. Van grenswetenschappen wist ik niets. Daar zag ik Zacharia Zitchin, las zijn boek *Aan Genesis Voorbij*, en een vuurtje ging branden. De daarop volgende jaren heb ik heel veel gelezen en ging ik vragen stellen. Hoe kom je aan die informatie? Je noemt geen bron, geen link, weet je wat, ik ga het zelf doen. Samen met een vriend ben ik in 2004 DossierX begonnen. Maar na een tijdje doorwrochte stukken voor geïnformeerde mensen te hebben geschreven, wilde ik weer terug naar mijn eigen wauw-ervaring van het Symposium. Ik wilde gaan schrijven voor een publiek waarvan de ogen voor het eerst opengaan.'

Deleye: 'Overigens, hoe meer ik schrijf over deze materie hoe meer ik het gevoel heb: ik weet helemaal niets. We gaan ergens naartoe natuurlijk, we kunnen het proberen te voorspellen, maar eigenlijk hebben we geen flauw idee.'

Wat staat GW inmiddels voor?

Deleye: 'Het begin der grensbegeerte is verwondering. Met GW kan ik schoppen tegen de realiteit en op die manier aantonen dat de realiteit geen dominant gegeven is; geen vast gegeven is om te volgen.'

Barkel: 'We brengen niet iets specifiek naar voren. De meeste websites staan iets voor. Wij liever niet. Alles mensen roepen: dit is allemaal zo, dan gaan wij op zoek naar tegenwicht. Onze filosofie is er een van prikkelingen afgeven door middel van verbazing, humor en verwondering.'

Deleye: 'We stonden laatst bijvoorbeeld op geenstijl.nl. Ze noemden ons wel aluhoedjes³, maar verder kwamen we er redelijk positief uit. Dat noem ik nou een website die als doel heeft tegen gevestigde waarden aan te schoppen. Ik schop ook graag tegen heilige huisjes, zoals twee jaar geleden tegen Frontier. We waren met GW genomineerd voor de award en werden vervolgens, ten onrechte vind ik nog steeds, gediskwalificeerd. De stemming was heel goedkoop opgezet, niet beveiligd, er was hartstikke veel manipulatie zichtbaar en wij schreven daarover. Maar blijkbaar moet je opletten tegen welke *big brother* je iets schreeuwt. Geintje.'

Waar ligt de uitdaging voor GW, gelet op de toekomst?

Barkel: 'De uitdaging zit 'm in de stap naar de media. Uiteindelijk willen wij een eigen TV-programma, een eigen radioshow, een eigen iets hebben. We willen een breed publiek interesseren voor grenswetenschap. Want wat er nu gebracht wordt op de Nederlandse TV is erbarmelijk slecht. Popie Jopie. Te gestuurd. Neem een Robbert van den Broeke waar alles aan opgehangen wordt. Wij vinden: je mag best kritisch zijn, je mag er best tegenaan schoppen, maar laat ook zien dat het anders kan. Dát willen we vangen in een show, dus meneer van den Ende...'

Deleye: 'We zijn creatief genoeg, we hebben de *know how* in huis. Er zijn in het verleden wel eens wat aanschurkingen geweest in medialand zoals het Zwarte Gat op de radio. Mensen konden inbellen, het was lekker interactief, topics erbij, met leuke sprekers.'

Barkel: 'Het format voor televisie? Onderzoeksjournalistiek. Neem een topic, twee speurneuzen en laat die het onderwerp ontcrachten-bewijzen. Een beetje X-files. Neem wel een serieus bestaand iets, en laat zien waar het naartoe gaat. De ene keer zal de X-factor bewezen worden, de andere keer juist niet. Dat maakt niet uit.'

Deleye: 'Als de grens maar getoond wordt. Het nut van vaccins bijvoorbeeld houdt iedereen bezig, maar laat nou eens de twee kanten zien. Laat twee meningen aan het woord, op een integere manier.'

Barkel: 'Dat kan heel aansprekend, heel spannend gemaakt worden natuurlijk. Er is ook in dit land genoeg te vinden. Wij willen expansie. Wij willen toch ergens gehoord worden. Wij zijn de moeite waard, dat zelfvertrouwen hebben wij wel. Wij willen Jan in Klazienaveen en Marie in Sluiskil, die moe zijn van RTL 7, aan het denken zetten.'

Een spiritueel BNN?

Barkel: 'Wij gaan geen lawaai-bomenshow maken. Zo van: snel scoren met wat spannende verhaaltjes. Ik ben praktisch ingesteld: ook voor paranormale zaken zijn bewijzen. Die moet je noemen. Iemand die een foto maakt van orbs is leuk, maar ik ben iemand die 40 mensen wil vinden die dat soort foto's maken. Je moet de dingen ook bespreekbaar maken. Nu is grenswetenschap nog steeds niet bespreekbaar, dat merk ik dagelijks. Vertel ik over mijn hobby, dan zegt men: UFO's. Hoe dat komt? Mede

door de media. In TV-series wordt alles lekker dik aangezet. Uit die hoek moeten we komen. Maar dat kan makkelijk.'

*En helpt het boek en de film *The Secret* jullie daarbij?*

Deleye: 'Het is vaak een ruggensteuntje en een excellente theorie om het maximum uit je doelen te halen. Maar of het nou écht zo metafysisch is in die zin: je wilt iets en je hoeft het alleen maar erg genoeg te geloven en dan komt het er? Dat staat in de boeken waar *The Secret* op gebaseerd is ook niet. Je moet actie ondernemen. Als je actie onderneemt kun je alles wat je wilt, maar soms durf je niet. Het blijft soms eng om je doelen uit te gaan bouwen. Onze doelen in de media vereisen wel dat we die drempels overgaan.'

Barkel: 'The Secret, daar ben ik heilig van overtuigd, omdat ik daar al mijn hele leven van profiteer. Ik rol altijd van het een in het ander. Ook heb ik een rotsvast geloof dat je daar komt waar je moet zijn. Het is natuurlijk onzin om te denken: ik wil 600 miljoen in mijn zak hebben, want zo werkt dat niet. Dat willen mensen ook helemaal niet.'

Deleye: 'Alles gaat zoals het moet gaan want anders zou het niet zo gaan.'

Klinkt erg Zen, erg boeddhistisch.

Barkel: 'Ik ben geen boeddhist. Wel probeer ik in gedachten en in daden me daar naar te voegen. En: alles is een illusie. Daar begint het dan natuurlijk mee. Als je dat eenmaal door hebt, vind je een zekere mate van bevrijding. Die illusie betekent overigens niet dat het leven geen zin heeft. Alles heeft zin, zelfs oorlog. Het zijn allemaal leerprocessen.'

Deleye: 'Het holografisch universum en dat soort toestanden. We zijn een grote zee van hier en nu.'

Barkel: 'En natuurlijk, we zijn allemaal zoekende.'

Deleye: 'Wijsheid is weten dat je niets weet.'

Barkel: 'Als je de wereld beschouwt en ziet wat mensen doen: carrière maken, geld verdienen, groter, meer en mooier willen, noem maar op. Ik vind dat niet handig, het brengt je niets. Want als je alles kunt kopen, heb je nog steeds niets. Je kan het namelijk niet meenemen, het vergaat, alles valt uiteen, want dat is de wet van entropie. Dus: *why bother?*'

Je kan een blog lezen en zelf iets ervaren. Wat is het verschil?

Barkel: 'Tussen lezen en aan den lijve ervaren zit een wereld van verschil. Ik zal een voorbeeld geven. Mijn schoonvader is opgevoed door Jezuïeten paters en iemand die 180 graden anders denkt dan ik. Ik vertelde hem op een gegeven moment dat er in Polen een plek is, Karpacz Górny⁴, waar de zwaartekracht niet werkt. Als je daar met een auto op een helling staat, rol je vanzelf omhoog. 'Onmogelijk', zei hij. Hij geloofde 't niet totdat hij het met eigen ogen zag. Ik heb nog nooit iemand zo snel zien omslaan. Hoe dat komt? Hij heeft nu eindelijk iets in handen gekregen, een eigen ervaring en zelf gezien: het kan ook anders zijn.' ◀

Noten

¹ Wat zeiden de Maya's eigenlijk? <http://www.grenswetenschap.nl/2012/onbegrensd.asp?id=17>

² Amerikaan, leefde van 1874-1932, en was een ware scepticus, wars van alle vormen van dogmatisme. Hij geloofde niets, en nam nooit een positie in. Niets was volgens Fort waar en niets was onwaar: 'Alle fenomenen zijn min of meer benaderingen tussen waar en onwaar'.

³ Aluhoedjes zeggen: GeenStijl werkt!, <http://www.geenstijl.nl/mt/archieven/1005721.html>

⁴ <http://www.grenswetenschap.nl/permalink.asp?grens=812>